

๗๗๕.๘๐๓
๕.๖๖๗
๕.๖

การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

15 ส.ค. 2541

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธิดา ดิษฐป่าน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

68476

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)
..... กรรมการ
(ผศ.สมรรถชัย น้อยศิริ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)
..... กรรมการ
(ผศ.สมรรถชัย น้อยศิริ)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.ผาณิต บิลมาศ)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.วัฒนา สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และกรรมการที่ แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรถึง อาจารย์ อำนวย คเชนทร์เดชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์ โสภา อินทรรัักษ์ อาจารย์ วิทยา สุวรรณหงษ์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขแบบทดสอบ และเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ของผู้วิจัย ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬา บาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมห้องเรียน ที่ให้กำลังใจ และช่วยสนับสนุนส่งเสริม จนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

ธิดา คิชฌูปาน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ข้อตกลงเบื้องต้น	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	5
คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี	5
วิธีการทดสอบทางพลศึกษา	7
ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา	8
องค์ประกอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล	10
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	13
การวิจัยในต่างประเทศ	13
การวิจัยภายในประเทศไทย	17
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	28
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	29
วิธีจัดการกับข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32

การวิเคราะห์ข้อมูล	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
บทย่อ	45
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	45
กลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
อภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะ	52
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	57

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน การทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง	33
2	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละรายการทุก ตำแหน่ง ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2	34
3	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง ในการ ทดสอบ ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2	36
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละคู่อันดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสามท่านที่นำแบบทดสอบของผู้วิจัยไปใช้	37
5	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง แต่ละรายการ ครั้งที่ 1 กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ซึ่งให้คะแนนโดย อิสระ	38
6	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบทักษะเฉพาะ ตำแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ในแต่ละตำแหน่ง	40
7	แสดงค่าความสัมพันธ์ภายในของแต่ละรายการของแต่ละตำแหน่ง และแต่ละ ตำแหน่งกับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง	41
8	แสดงค่าความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบตามตำแหน่ง กับคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบต่างตำแหน่ง	43
9	แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งการ์ด	63
10	แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	64
11	แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งเซนเตอร์	65
12	แสดงคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน	66

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

กีฬาบาสเกตบอลเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทหนึ่ง ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเล่นบาสเกตบอลเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายมีพละทานามัยสมบูรณ์ มีความทรหดอดทน มีความคล่องตัว และยังช่วยสร้างความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้จักให้ความร่วมมือกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย นอกจากนี้กีฬาบาสเกตบอลยังเป็นกีฬาที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายทั้งผู้เล่นและผู้ชม โดยไม่จำกัดเพศและวัย

ปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลขึ้นอย่างกว้างขวาง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ภายในประเทศนั้นมีการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลตั้งแต่ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมทั้งในระดับเยาวชนและประชาชนทั่วไป เช่น กีฬานักเรียนของจังหวัดต่าง ๆ กีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ และการแข่งขันบาสเกตบอลชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น ส่วนการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลในระดับนานาชาติ ก็มีจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลขึ้นมากมาย เช่น บาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย บาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งโลก ตลอดจนกีฬาซีเกมส์(Sea Games) เอเชียเกมส์(Asian Games) โอลิมปิกเกมส์(Olympic Games) ก็บรรจุกีฬาบาสเกตบอลไว้ในการแข่งขันด้วย

ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลแต่ละครั้ง ทีมใดมีผู้เล่นที่มีรูปร่างและทักษะกีฬาบาสเกตบอลดีกว่าจะเป็นฝ่ายได้เปรียบและย่อมมีโอกาสเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน เพราะฉะนั้นผู้เล่นกีฬาบาสเกตบอลจะต้องฝึกหัดทักษะต่าง ๆ ของกีฬาบาสเกตบอลให้ดี เพื่อนำทักษะที่ได้ฝึกมาใช้ในการแข่งขัน การฝึกหัดทักษะกีฬาบาสเกตบอลนั้น นอกจากผู้เล่นจะต้องทำการฝึกทักษะ

พื้นฐานต่าง ๆ ของกีฬาบาสเกตบอลให้มีความคล่องแคล่วและชำนาญแล้ว จะต้องฝึกทักษะเฉพาะตำแหน่งของกีฬาบาสเกตบอล ที่ได้รับมอบหมายในการเล่นด้วย เพราะในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล จะมีการกำหนดหน้าที่ในการเล่นอย่างชัดเจน คือ ตำแหน่งการ์ด(Guard) ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward) และตำแหน่งเซนเตอร์(Center) หน้าที่ในการเล่นของนักกีฬาแต่ละตำแหน่งจะใช้ความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เล่นจะต้องมีความอดทนในการฝึกซ้อมเป็นเวลานาน มีความพยายามที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง และสามารถทำหน้าที่ในขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการแข่งขันได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาบาสเกตบอล ถ้าได้ผู้เล่นที่มีความสามารถเฉพาะตำแหน่งดีเยี่ยมเป็นประโยชน์ต่อทีมมากที่สุด ตำแหน่งต่าง ๆ ของผู้เล่นกีฬาบาสเกตบอลจึงต้องมีการคัดเลือกให้เหมาะสม และจากประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยในอดีต พบว่า ในการพิจารณาถึงความสามารถของนักกีฬาบาสเกตบอลแต่ละตำแหน่งของผู้ฝึกสอน จะใช้วิธีสังเกตจากการเล่นของนักกีฬาเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัด และประเมินผลความสามารถเฉพาะตำแหน่งของนักกีฬาบาสเกตบอลที่ได้มาตรฐาน และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงส่งเสริมนักกีฬาบาสเกตบอล นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้นักกีฬาบาสเกตบอลตื่นตัวในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาตนเอง แล้วผู้วิจัยยังหวังอีกว่าแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีส่วนช่วยให้มาตรฐานการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลของประเทศไทยสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลนำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการทดสอบความสามารถของนักกีฬา และใช้เป็นเครื่องมือในการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้อย่างมีคุณภาพ
3. ผลการศึกษารั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าในเรื่องกีฬาบาสเกตบอลให้กว้างขวางยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยไม่ได้ควบคุมกลุ่มตัวอย่างในเรื่องอาหาร การพักผ่อน การออกกำลังกาย การปฏิบัติภาระกิจและกิจกรรมอื่น ๆ ในระยะก่อน และระหว่างการทดสอบ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2539 ได้มาด้วยแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็น

ตำแหน่งการ์ด(Guard)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งเซนเตอร์(Center)	จำนวน 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดวิธีการเล่นของแต่ละตำแหน่งที่ใช้ในกีฬาบาสเกตบอล โดยแบ่งตามหน้าที่ความรับผิดชอบในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งแยกเป็นตำแหน่ง คือ

1.1 ตำแหน่งการ์ด(Guard) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมการเล่น มีความแม่นยำในการส่งลูกบาสเกตบอล และเลี้ยงลูกบาสเกตบอลได้ดี มีความคล่องตัวสูง

1.2 ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่อยู่บริเวณด้านซ้ายหรือด้านขวาของห่วงประตู มีความสามารถในการยิงประตูบาสเกตบอลได้ดี มีความเร็วในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

1.3 ตำแหน่งเซนเตอร์(Center) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่อยู่ใกล้ห่วงประตู มีความสามารถในการยิงประตูบาสเกตบอลสูง และแย่งลูกบาสเกตบอลในอากาศได้ดี

2. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2539

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ดังนี้

1. คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี
2. วิธีการทดสอบทางพลศึกษา
3. ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา
4. องค์ประกอบทักษะกีฬาสเกตบอล
5. การวิจัยในต่างประเทศ
6. การวิจัยในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี วิลกูส(Willgoose. 1961 : 21-28) ได้เสนอไว้ว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง(Validity) แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบ
ค่าได้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง สามารถบอกค่าของคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูง
โดยไม่บิดเบือน หรือมีค่าของสิ่งที่ไม่ต้องการวัดรวมอยู่ด้วย
2. แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น(Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบ
ทดสอบ จะนำเอาแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิม เมื่อใช้กับกลุ่ม
ประชากรเดียวกัน และสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน
3. แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเป็นปรนัย(Objectivity) คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
ในการให้คะแนนในการทดสอบ แม้ว่าข้อทดสอบที่นำไปใช้นั้น ใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม
ทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ มีคุณสมบัติดังนี้

3.1 มีรายละเอียดและข้อชี้แจงในการนำไปใช้แจ่มชัดแน่นอน

3.2 ง่ายและสะดวกแก่การใช้ วิธีตรวจให้คะแนนแจ่มชัด

3.3 ผลของการทดสอบนำไปคำนวณค่าทางคณิตศาสตร์ได้

3.4 ข้อทดสอบนั้นต้องเป็นกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และมีสภาพคงที่

4. แบบทดสอบต้องมีลักษณะประหยัด(Economical) คือ ไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนัก และประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา และบุคลากร

5. แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์ปกติ(Norms)

6. แบบทดสอบที่ดีต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง(Discrimination Power) คือ หลังจากการทำการทดสอบแล้วต้องสามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้

7. แบบทดสอบที่ดีต้องดึงดูดความสนใจของผู้รับการทดสอบ ทำทำที่ให้อัศจรรย์สามารถอย่างเต็มที่(Attractive)

8. แบบทดสอบที่ดีต้องมีคุณค่าในการพัฒนา(Development Value) คือ ผู้รับการทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถและความบกพร่องของตนเอง สำหรับที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

9. คำแนะนำในการทดสอบเป็นมาตรฐาน(Standardized Direction) แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐานที่ทำให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบได้เหมือน ๆ กัน ผลการทดสอบจึงจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน

แมททิวส์(Mathews. 1978 : 226) ได้เสนอขั้นตอนการดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลไว้ 3 ขั้น ดังนี้คือ

1. ตรวจทักษะจำเป็นในกีฬาสเกตบอลอย่างมีหลักเกณฑ์ ทักษะที่จำเป็น ได้แก่ การส่ง การรับลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การหมุนตัว การยิงประตู ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ นำไปสู่ความสำเร็จ และความสามารถในการเล่นได้ ควรจะเลือกทักษะเหล่านี้เพื่อทำการวัดผลและสร้างแบบทดสอบบาสเกตบอล

2. การเลือกตัวแปรเพื่อที่จะวัด และจัดดำเนินการทดสอบ ควรพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือเป็นบุคคลระดับใดระดับหนึ่ง เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา หรือนักกีฬา เป็นต้น

3. ขั้นสุดท้าย เป็นการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ทดสอบ เพื่อศึกษาว่าแบบทดสอบนั้นสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้จริง เช่น ผู้รับการทดสอบที่ได้คะแนนสูงจากการทดสอบ จะเป็นผู้เล่นบาสเกตบอลที่ดีด้วย หรือศึกษาได้จากการที่ให้ผู้ฝึก หรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้วางอัตราประเมินค่า ในความสามารถทางการเล่นบาสเกตบอลของผู้รับการทดสอบทุกคน ถ้ามีความสัมพันธ์กันสูง ระหว่างอัตราการประเมินค่าของผู้ฝึก กับคะแนนของการทดสอบ อาจสรุปได้ว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรง

วิธีการทดสอบทางพลศึกษา

วิธีทดสอบทางพลศึกษาสามารถทดสอบได้หลายทาง ดังที่ ผาณิต บิลมาศ (2524 : 26 - 27) ได้กล่าวไว้

1. ทดสอบโดยให้ปฏิบัติ(Performance Test) หมายถึง การให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่ครูต้องการทราบ เพื่อดูความสามารถและผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอน

ผลที่ได้จากการปฏิบัติมีหลายอย่าง เช่น

1.1 เวลา เมื่อใช้เวลาเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การวิ่ง

1.2 ความสูง เมื่อใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดสูง

1.3 ความไกล เมื่อใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดไกล

ทุ่มน้ำหนัก ขว้างลูกซอฟต์บอล

1.4 จำนวนครั้งต่อเวลาที่กำหนด เช่น ลูก-นั่ง ภายใน 30 วินาที

1.5 ผ่านไม่ผ่าน เช่น ทำยิมนาสติกท่าต่าง ๆ หรือยืดหยุ่น

2. ทดสอบโดยสอบข้อเขียน(Written Test) เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ทางพลศึกษา เช่น ประวัติพลศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ วิธีการเล่น แบบแผนการเล่น กติกา

มารยาทในการเล่น พฤติกรรมการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามารถในการเรียนที่มีเหตุและผลทาง
พลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้ทำได้ 2 วิธี คือ การสอบแบบอัตนัย กับ การสอบแบบปรนัย

3. ทดสอบโดยใช้เครื่องมือในการวัด เช่น วัดแรงบีบของมือ โดยใช้เครื่องมือวัดแรงบีบ
(Grip Dynamometer) วัดความจุปอด(Lung Capacity) โดยใช้เครื่องวัดความจุปอด(Wet or Air
Spirometer) วัดกำลังขาโดยใช้เครื่องวัดกำลังขา(Leg Dynamometer) เป็นต้น

4. ทดสอบโดยการสอบปากเปล่า(Oral Test) เป็นการวัดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ
เจตคติทางพลศึกษา ครูจะเตรียมคำถามเป็นข้อ ๆ ล่วงหน้า

5. ทดสอบโดยการสังเกต(Observation) การวัดแบบนี้ ครูจะต้องพิจารณาจากการเล่น
การเรียน การใช้เวลาวาง หรือในการแข่งขัน โดยพิจารณา

- 5.1 ความสนใจ ความสามารถ และทักษะในการเล่น
- 5.2 การประสานงาน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 5.3 ความแข็งแรง และความคล่องแคล่วว่องไว
- 5.4 การควบคุมอารมณ์
- 5.5 ความมานะพยายามและความอดทน
- 5.6 การรู้คุณค่าในกิจกรรมพลศึกษา
- 5.7 การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- 5.8 ความรับผิดชอบต่อน้ำที่
- 5.9 มารยาทในการเล่น และการดูกีฬา
- 5.10 เจตคติต่อกิจกรรมทางพลศึกษา
- 5.11 ประชาธิปไตยในการเล่น
- 5.12 การเป็นผู้นำและผู้ตาม

ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา

การนำแบบทดสอบทักษะกีฬาไปใช้ ครอร์ลิล(ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 53-55, อ้างอิง

มาจาก Collins. 1978 : 4 - 5) กล่าวว่า มีผลประโยชน์อย่างน้อย 9 ประการ คือ

1. วัดผลสัมฤทธิ์(Measurement of Achievement) ความมุ่งหมายอันดับแรกของแบบทดสอบทักษะเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนหรือวัดระดับของผลสัมฤทธิ์ เนื้อหา และทฤษฎีหลักการต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชา

2. ให้เกรดหรือคะแนน(Grading or Marking) นักเรียนอาจได้รับการประเมินพื้นฐานต่าง ๆ ตามแบบทดสอบการกระทำทางทักษะ เมื่อนักเรียนได้เรียนรายวิชาผ่านไป สิ่งนี้นักเรียนได้คือ เกรดหรือคะแนน ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกให้เห็นตามแบบทดสอบทักษะนั้น ๆ

3. เพื่อแบ่งกลุ่ม(Classification) การใช้แบบทดสอบทักษะ ผู้สอนจะใช้ทดสอบเพื่อแบ่งผู้เรียนตามระดับ เช่น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง แทนที่จะใช้เวลาเล็กน้อยในการสังเกตการกระทำหรือการแสดงออกทางทักษะ นอกจากนั้นการแบ่งกลุ่มนี้จะทำให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬาภายใน

4. การจูงใจ(Motivation) นักเรียนจะมีการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่มาท้าทาย เขาจะพยายามมาก ๆ เพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ กับการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะมากกว่าการให้เขากระทำหรือแสดงออกเพื่อเอาชนะเพื่อนในชั้น ด้วยเหตุนี้แบบทดสอบทักษะจึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีมาก เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดพัฒนาและก้าวหน้า

5. การฝึก(Practice) คล้ายกับวัตถุประสงค์ในการจูงใจจะมีนักเรียนฝึกซ้อมตามรายการของแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้น การกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างความก้าวหน้าแก่ตัวเองและเป็นการทดสอบตัวเอง(Self-Testing) ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในทักษะกีฬาต่าง ๆ และหากครูหรือผู้ฝึกสอน เห็นประโยชน์และจัดให้นักเรียนได้ฝึกตามรายการของแบบทดสอบทักษะหรือบางส่วน โดยมีการสาธิตและอธิบายโดยละเอียดแล้วนั้น ก็แสดงว่า แบบทดสอบทักษะกีฬานั้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์(Face Validity)

6. การวินิจฉัย(Diagnosis) การพัฒนาทางทักษะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา การวินิจฉัยถึงความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ ถือว่าเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการสอนพลศึกษา เมื่อใช้แบบทดสอบทางทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนรู้จุดบกพร่องของนักเรียนเพื่อการแก้ไขต่อไป

7. เครื่องช่วยการสอน(Teaching Aids) โดยธรรมชาติของการสอนทักษะกีฬา นักเรียนจะต้องรู้ถึงความก้าวหน้าและการพัฒนาทางทักษะของตัวเองทุกขณะ ฉะนั้นหากผู้สอนใช้รายการทดสอบในแบบทดสอบทักษะในการฝึกทักษะ และเน้นมาก ๆ จะเป็นเครื่องช่วยในการสอนและช่วยนักเรียนมากขึ้น

8. เครื่องมือในการแปลความหมาย(Interpretive Tool) หน้าที่อย่างหนึ่งในการสอนพลศึกษา คือ การแปลผล หรือแปลความหมายจากผลการเรียนของนักเรียน ให้กับผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน และแก่สาธารณะทั่วไปได้ทราบ ซึ่งจะแปลความหมายได้ก็ต้องได้ผลมาจากแบบทดสอบทักษะที่มีคุณภาพ และสิ่งนี้ก็จะเป็นการยกระดับของโรงเรียนไปด้วย

9. การแข่งขัน(Competition) จากการที่นักเรียนทำการแข่งขันหรือทำคะแนนให้ได้มาก ๆ ในแต่ละรายการทดสอบ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงการที่จะประสบความสำเร็จของโครงการพลศึกษา

นอกจากประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดทักษะกีฬาตามที่ได้กล่าวแล้ว การเล่นกีฬายังก่อให้เกิดประโยชน์อีกมากมาย และสิ่งเหล่านั้นก็จำเป็นที่ครูพลศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จะต้องหาวิธีวัดหรือประเมินว่าผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา มีหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

องค์ประกอบทักษะกีฬาสเกตบอล

องค์ประกอบพื้นฐานของกีฬาสเกตบอลที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนมากประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ดังที่ ฟอง เกดแก้ว(2520 : 56 - 57) กล่าวไว้ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับการทรงตัว และการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้อยู่ในลักษณะที่สมดุลย์อยู่เสมอ ซึ่งมีทำทางดังนี้

- 1.1 การยืน
- 1.2 การวิ่งและการหยุด
- 1.3 การเปลี่ยนทิศทาง
- 1.4 การหมุนตัวและการกลับตัว
- 1.5 การหลอกล้อ

1.6 การเปลี่ยนแปลงความเร็ว

2. ทักษะเกี่ยวกับการครอบครองลูกบาสเกตบอล ประกอบด้วย

2.1 การถือลูกบาสเกตบอล

2.2 การรับลูกบาสเกตบอล

2.3 การส่งลูกบาสเกตบอล

2.3.1 การส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอก

2.3.2 การส่งลูกบาสเกตบอลมือเดียว

2.3.3 การส่งลูกบาสเกตบอลกระดอน

2.3.4 การส่งลูกบาสเกตบอลสองมือเหนือศีรษะ

2.3.5 การส่งลูกบาสเกตบอลมือเดียวเหนือไหล่

2.3.6 การส่งลูกบาสเกตบอลมือเดียวล่าง

2.3.7 การส่งลูกบาสเกตบอลสองมือล่าง

3. ทักษะเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ประกอบด้วย

3.1 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลระดับต่ำ

3.2 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลระดับสูง

4. ทักษะเกี่ยวกับการยิงประตูบาสเกตบอล ประกอบด้วย

4.1 การยืนยิงประตูบาสเกตบอล(The set shot)

4.2 การกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล(The jump shot)

4.3 การวิ่งกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล(The lay-up shot)

ระยะของการยิงประตูบาสเกตบอล คือ

1. การยิงประตูบาสเกตบอลระยะใกล้

2. การยิงประตูบาสเกตบอลระยะกลาง

3. การยิงประตูบาสเกตบอลระยะไกล

เทอร์นบูลล์(Trunbull. 1973 : 14 - 15) ยังได้กล่าวถึงคุณสมบัติและหน้าที่ของนักกีฬา

บาสเกตบอลไว้ว่า คุณสมบัติของนักกีฬามีสถาบาสเกตบอลในตำแหน่งต่าง ๆ ภายในทีมมีความสำคัญ

ในการพิจารณาคัดเลือกตัวนักกีฬา ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับยุทธวิธีและการเล่น กล่าวคือ เป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละคนตามตำแหน่ง ซึ่งในขณะแข่งขันนั้นจะมีผู้เล่นในสนาม 5 คน โดยแบ่งหน้าที่ในการเล่นออกเป็น 3 ตำแหน่ง ตามคุณสมบัติและความสามารถ คือ แบ่งเป็น ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward) การ์ด(Guard) และเซนเตอร์(Center)

ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูง มีความเร็วสูงกว่าผู้เล่นอื่น เลี้ยงลูกบาสเกตบอลได้ดี หลอกเข้าไปยิงประตูได้ แย่งลูกบาสเกตบอลได้ดี มีความสามารถในการเข้าไปยิงประตูระยะใกล้ มีความสามารถในการยิงประตูบริเวณมุมของสนามได้ดี ยิงประตูไกลได้ดี เลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้าไปตามแนวเส้นหลังได้ดี กำบังคู่ให้เพื่อนร่วมทีมยึดพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อเข้าแย่งลูกได้ดี และป้องกันการเข้าแย่งลูกของฝ่ายตรงข้าม

ตำแหน่งการ์ด(Guard) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีความเร็ว มีความคล่องตัวสูง ไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างสูงมาก มีความสามารถในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลได้เป็นอย่างดี สามารถเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้าไปยิงประตูได้ดี ยิงประตูระยะไกลได้อย่างแม่นยำ สามารถคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ล่วงหน้าได้ดี มีเทคนิคและกลยุทธ์ในการเล่นที่ดี ส่งลูกบาสเกตบอลได้แม่นยำเป็นตัวกำหนดเกมส์การรุก แผนการเล่น เป็นผู้สั่งการควบคุมเกมส์ในขณะเล่นยึดพื้นที่ให้สมดุลย์ในขณะเล่นเกมส์รุก และป้องกันฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ยิงประตูระยะใกล้ได้ดี

ตำแหน่งเซนเตอร์(Center) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างใหญ่และสูงที่สุดในทีม สามารถยืนในตำแหน่งเซนเตอร์ตัวสูงหรือเซนเตอร์ตัวต่ำได้ ยิงประตูระยะใกล้ได้ดี หมุนตัวยิงประตูได้ดี ยิงประตูได้แม่นยำได้ดี สามารถแย่งลูกบาสเกตบอลและยิงเข้าได้ดี หาดำแหน่งในการแย่งลูกบาสเกตบอลได้ดี สามารถป้องกันการตัดเข้าไปยิงประตูระยะใกล้ได้ ใช้เท้าในการเคลื่อนไหวได้ดี และสามารถกำบังคู่ให้เพื่อนร่วมทีมได้

นอกจากนี้ โคลแมนและเรย์(Coleman and Ray. 1976 : 14-15) ยังได้กล่าวเกี่ยวกับตำแหน่งในการเล่นบาสเกตบอลไว้ว่า ในการเล่นบาสเกตบอล การเรียกชื่อตำแหน่งแต่ละตำแหน่งจะถูกแบ่งโดยพื้นที่ภายในสนาม ซึ่งโดยปกติจะใช้เรียกในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ประกอบด้วย 3 ตำแหน่งด้วยกัน คือ การ์ด(Guard) ฟอร์เวิร์ด(Forward) และเซนเตอร์(Center) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การ์ด(Guard) ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดจะยืนอยู่ในบริเวณระหว่างเส้นกึ่งกลางสนามกับเส้นโยนโทษในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดนี้มักจะเป็นผู้ที่มีรูปร่างเล็กกว่าผู้เล่นอื่น ๆ ภายในทีม แต่จะต้องเป็นผู้ที่คล่องแคล่วสามารถนำลูกบาสเกตบอลขึ้นมาเพื่อเล่นเกมสักร์ได้ดี การ์ดจะต้องเป็นผู้ที่สั่งการในขณะที่เล่นเกมสักร์ และสามารถควบคุมเกมส์การเล่นของทีมได้ดี สามารถยิงประตูได้ในระยะ 15-25 ฟุต

ฟอร์เวิร์ด(Forward) ผู้เล่นในตำแหน่งฟอร์เวิร์ดจะยืนอยู่บริเวณด้านซ้ายมือหรือด้านขวามือระหว่างบริเวณวงกลมเส้นโยนโทษกับเส้นข้างสนาม ในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในตำแหน่งฟอร์เวิร์ด จะต้องเป็นผู้เล่นที่ตัวสูงของทีม มีความสามารถในการเคลื่อนไหวที่เร็วเข้ายิงประตู สามารถยิงประตูจากบริเวณมุมของสนามและข้างสนามได้ดี และต้องเตรียมพร้อมเสมอที่จะต้องเข้าไปแย่งลูกบาสเกตบอลหลังจากที่มีการยิงประตูพลาด

เซนเตอร์(Center) ผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์จะเป็นผู้เล่นที่ยืนอยู่บริเวณใกล้ห่วงประตูมากที่สุด และหันหลังให้กับห่วงประตูในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์นี้จะต้องเป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงที่สุดของทีม ผู้เล่นในตำแหน่งนี้ควรจะต้องมีทักษะดังนี้ สามารถยิงประตูบริเวณใกล้ห่วงได้ดี มีความสามารถในการทำตัวเองให้พ้นจากการป้องกันเพื่อรับลูกบาสเกตบอลจากเพื่อนร่วมทีม และยังคงต้องยืนอยู่บริเวณใกล้ ๆ ห่วงประตูเพื่อเตรียมพร้อมที่จะเข้าทำการแย่งลูกบาสเกตบอล

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในต่างประเทศ

เอนเลนเบิร์ก(Ellenburg. 1971 : 5174-5175 A) ได้ทำการวิจัย เรื่องคุณลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ที่จะใช้กำหนดหรือชี้ให้เห็นความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายที่จะกำหนดคุณค่าของข้อสอบทักษะทั้ง 10 ข้อทดสอบ และองค์ประกอบของบุคคลเกี่ยวกับ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ในการทำนายความสามารถในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาชาย ใน 1 ฤดูการแข่งขัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬา

บาสเกตบอลของโรงเรียนจำนวน 110 คน ทำการรวบรวมข้อมูลโดยให้นักกีฬาแสดงความสามารถ แล้วให้ตารางการให้คะแนนแบบกราฟ ประเมินค่าการปฏิบัติของแต่ละครั้งของการแข่งขันในฤดูกาลแข่งขันปี 1969 ถึง 1970 ตารางคะแนนการประเมินค่านี้ ออกแบบโดยเอนเลนเบอร์ก และให้รวบรวมคะแนนโดยผู้บันทึกคะแนนของทีม ซึ่งผู้ฝึกประจำทีมเป็นผู้คัดเลือก และได้รับการฝึกหัดการบันทึกคะแนนจากเอนเลนเบอร์ก หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ คะแนนเฉลี่ยตลอดการแข่งขันแต่ละครั้ง เปอร์เซนต์การยิงประตูโทษ และในบริเวณสนามทั่วไปจำนวนเฉลี่ยในการแย่งลูกบาสเกตบอล การยิงประตูต่อเกมส์ เวลาที่ลงเล่นในเกมส้นั้น และคะแนนรวมที่ได้ทั้งหมด แล้วนำผลมาสรุป ปรากฏว่า เพื่อให้ผลการทำนายเป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่ทำให้การทำนายผลผิดพลาด จึงได้คัดเลือกแบบทดสอบให้เหลือเพียง 5 รายการ คือ ความสูง แรงบีบมือ การกระโดดแตะ การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนังและการยิงประตูได้เป็น 30 วินาที ซึ่งถือว่ารายการทดสอบทั้ง 5 รายการนี้ เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ และสามารถใช้ทำนายความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดี

คลาร์ก(Clark. 1974 : 4832-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยได้เริ่มต้นศึกษากับนักศึกษาวิทยาลัยบอร์ควิลวอลเลข ทำการประเมินผลเครื่องมือวิเคราะห์การเล่น และการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อที่จะจำแนกองค์ประกอบของผู้เล่น ที่ประสบความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอล ในขอบเขต 3 ประการ คือ พลังระเบิด(Anaerobic Power) ความสัมพันธ์ของมือและตา(Hand-Eye Coordination) และความว่องไว(Agility) โดยใช้แบบทดสอบ 7 รายการ ทำการวัดขอบเขตดังกล่าว โดยนำไปทดสอบกับผู้สมัคร 48 คน ผลสุดท้ายได้แบบทดสอบ 3 รายการ คือ การกระโดดแตะวัดพลังระเบิด การยิงประตูได้เป็น 30 วินาที วัดความสัมพันธ์ของมือและตา และการวิ่งไป-กลับสี่ทิศทาง(Four-Way Boomerang) วัดความว่องไว ผู้วิจัยนำคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งหมดมาหาค่าความเที่ยงตรง ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรง 0.915 และใช้วิธีของเพียร์สัน โปรดักต์โมเมนต์(Pearson's Product-Moment Correlation) หาค่าความเป็นปรนัยและความเชื่อมั่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 44 คน ให้ผู้ทดสอบจับคู่กันต่างคนต่างบันทึกผลของคะแนนปรากฏว่าได้ค่าความเป็นปรนัย 0.994 ส่วนการหาความเชื่อมั่นได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 48 คน ทดสอบซ้ำ คือทดสอบครั้งแรกห่างจากครั้งหลังสองสัปดาห์ ได้ค่าความ

เชื่อมั่น 0.596 การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาจากการแข่งขันบาสเกตบอลกับนักกีฬา 250 คน ในวันแรกของการแข่งขัน และจากการเลือกของหัวหน้าผู้ฝึก 8 คน ในวันสุดท้ายของการแข่งขัน เพื่อเลือกผู้เล่นที่ดีที่สุดของทีม 19 คน ซึ่งในการแข่งขันปี 1971 ผู้เล่นลงแข่งขัน 99 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.628 และปี 1972 ผู้เล่นลงแข่งขัน 94 คน ไม่ได้ลงเล่น 156 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการทำนายผลสำเร็จของทีมได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมซึ่งอยู่สูงเป็น 7 ทีม โดยใช้สูตรของสเปียร์แมน (Spearman) ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.875

ฮอบกินส์(Hopkins. 1977 : 155 A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล(A Factor Analysis of Basketball Skill Tests.) ผู้วิจัยเริ่มต้นศึกษา โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้ทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลที่ดีที่สุด ในขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการคือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล การกระโดด การเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอล และการเคลื่อนที่ในขณะที่มีบอล ตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอลในขอบเขตของสมมติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการ(ของ AAHPER)ไว้ด้วย ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ ไปทดสอบนักเรียนชายระดับ 7-12 ที่กำลังอยู่ในค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัยมินโซดา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมติฐาน โดยการใช้รูปแบบการวิเคราะห์ 4 แบบ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลปรากฏว่าวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอลและการเคลื่อนที่ในขณะที่มีบอล พบว่า การวิ่งซิกแซกและการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การส่งลูกบอลเร็ว และการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด และสมมติฐานในขอบเขตการยิงประตู พบว่า การยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้า และการยิงประตูโทษ เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไปสำหรับนักเรียนในชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหน้าจึงเหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาครั้งนี้ว่า รายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็ว

และวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ รายการทดสอบการกระโดดและเอื้อมแตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูด้านหน้า จึงเป็นข้อทดสอบที่ดีที่สุด

เฟรนช์ และ คูเปอร์(French and Cooper. 1983 : 150) ได้สร้างแบบทดสอบความสามรถพิพาทวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิง ในระดับมัธยมศึกษาโดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสองรายการ คือ

1. การเสิร์ฟลูกบอล
2. การเล่นลูกบอลกระทบฝาผนัง

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาสามารถเสิร์ฟและส่งลูกบอลกระทบฝาผนัง ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .81

พิทท์(Pitts. 1985 : 46/09A) ได้ทำการวิจัย ผลการฝึกลูกบาสเกตบอลเล็กและเบากว่าของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง(Effects of a Smaller, Lighter Basketball on Skill Performance of Female Basketball Players) โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเล่นบาสเกตบอลของเพศหญิง เมื่อใช้ลูกบาสเกตบอลธรรมดา กับลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าและเบากว่า
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวัดความแข็งแรงทางร่างกายส่วนบน และวิธีการทดสอบทักษะต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นสมาชิกทีมบาสเกตบอลหญิง ประจำโรงเรียนและวิทยาลัย จำนวน 69 คน ทักษะทางด้านต่าง ๆ วัดโดยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการ (AAHPER) และนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ(t-test) โดยไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ลูกบาสเกตบอลที่เล็กลงผู้เล่นสามารถเล่นได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการเล่นก็คือ น้ำหนัก ขนาดมือ ช่วงแขน ความแข็งแรงของนิ้ว และแรงดัน ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีน้ำหนักมากกว่า มีขนาดมือใหญ่กว่า มีช่วงแขนยาวกว่า และกำลังส่งลูกที่มากกว่า สามารถเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่าลูกบาสเกตบอลทั้ง 2 ขนาด แต่สามารถเล่นลูกที่เล็กกว่าได้ดีกว่าลูกที่ใหญ่กว่าจากแบบทดสอบเจดคติ พบว่า ทั้งผู้เล่นและโค้ช เห็นว่าลูกบาสเกตบอลที่เล็กกว่าจะส่งผล

ทางด้านบวก คอทักษะการเล่น 85 เปอร์เซ็นต์ ลูกบาสเกตบอลที่เล็กกว่าจะสามารถพัฒนาการเล่นของผู้เล่นระดับวิทยาลัย 90 เปอร์เซ็นต์ ลูกบาสเกตบอลที่เล็กจะช่วยพัฒนาสมรรถภาพการเล่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

คลอลาแฮมส์(Callaham. 1987 : 48/05A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอล และความวิตกกังวลของนักเรียนระดับ 4 และ 5 (Mastery Learning : Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of Fourth and Fifth Grade Students.) ความมุ่งหมายของการศึกษาต้องการทราบผลการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการยิงประตูบาสเกตบอล และความวิตกกังวลของนักเรียนโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันมีน้อยมาก จากกลุ่มตัวอย่าง 42 คน เป็นนักเรียนระดับ 4-5 จากการใช้โปรแกรมการฝึกแบบใหม่และแบบเก่า 4 สัปดาห์ หลังจาก การฝึก พบว่า การยิงประตูบาสเกตบอลในกลุ่มแบบใหม่จะมีผลการทดสอบความวิตกกังวลต่ำส่วนกลุ่มที่ใช้การฝึกแบบเก่าจะมีค่าวิตกกังวลสูง สำหรับการครอบครองลูกบาสเกตบอลจะมีความสัมพันธ์กันระหว่างการยิงประตู กับความวิตกกังวล ผลสรุป ถ้าความวิตกกังวลสูงจะยิงประตูบาสเกตบอลได้ต่ำ และผู้มีความวิตกกังวลต่ำจะมีทักษะการยิงประตูสูง เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนชายที่ฝึกแบบใหม่จะมีความสามารถสูงกว่าการฝึกแบบเก่า สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนที่มีทักษะในระดับสูงมีความวิตกกังวลต่ำ แต่ทั้งนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับระดับของข้อมูลที่แสดง จะขึ้นอยู่กับการฝึกทั้งแบบใหม่และการฝึกแบบเก่า

การวิจัยภายในประเทศไทย

บรรจบ ภิมย์คำ(2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหญิงจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา แห่งละ 24 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 96 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 48 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 48 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ ทักษะกีฬามหาวิทยาลัยเป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา จำนวน 85 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ

ทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาลักษณ์ เป็นเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างเกณฑ์กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ของผู้วิจัย ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของผู้วิจัยแต่ละรายการ มีความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของผู้วิจัย มีค่าอำนาจจำแนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทักษะกีฬาบาสเกตบอล ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา เท่ากับ 94.48 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.58 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นระดับดีมาก คือ ปานกลาง ต่ำ และต่ำมากเท่ากับต่ำกว่า 78.2, 86.6-78.2, 112.1-92.6 และสูงกว่า 112.1 วินาที ตามลำดับ

เพทประสิทธิ์ กุลธวัชชัย(2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนโยธินบูรณะ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพุทธจักรวิทยาลัย โรงเรียนวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดอินทาราม โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโรงเรียนละ 34 คน รวม 408 คน ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการทดสอบ 2 ครั้ง โดยเว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบจำนวน 30 คน มาแบ่งเป็นทีม ๆ ละ 5 คน ทำการแข่งขันแบบพบกันหมด นำผลมาวิเคราะห์สถิติ

หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ปกติ หาค่าสหสัมพันธ์ ทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ตัดสิน ของสมาคมบาสเกตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และผู้สอนวิชาบาสเกตบอล(พ.305) ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ต่อแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำค่าเฉลี่ยแต่ละรายการของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 2 กลุ่มมาหาค่าสหสัมพันธ์ทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ คือ การส่งลูกสองมือระดับอก การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการรับลูกยิงประตูบาสเกตบอลมีค่าความเชื่อมั่นค่าความแม่นยำ และความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.98, 0.97 และ 0.84 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01, .01 และ .05 ตามลำดับ

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ละรายการมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำและค่าสัมประสิทธิ์ความเป็นปรนัย ดังนี้

2.1 การส่งลูกสองมือระดับอก มีค่าความเชื่อมั่น ค่าความแม่นยำและค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.90, 0.51 และ 0.74 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01, .01 และ .05

2.2 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าความเชื่อมั่น ค่าความแม่นยำ และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.95, 0.48 และ 0.66 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01, .01 และ .05

2.3 การรับลูกยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าความเชื่อมั่น ค่าความแม่นยำ และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.90, 0.68 และ 0.86 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01, .01 และ .05

3. เกณฑ์ปกติเฉพาะกลุ่มคะแนน “ที” รวมทุกรายการของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียดดังนี้

คะแนน “ที” ปกติ	ระดับ
ตั้งแต่ 196.86 ขึ้นไป	ดีมาก
173.43 - 196.85	ดี
126.57 - 173.42	ปานกลาง

103.14 - 126.56

อ่อน

ตั้งแต่ 103.13 ลงมา

อ่อนมาก

แสงโสม ทิพทวี(2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบ 3 แบบด้วยกัน คือ แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ ได้แก่ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การเลี้ยง และการส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับออกไปยังเป้าหมาย และการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู ด้านหน้าของห่วงประตู แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ ได้แก่ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา การส่ง-รับ และเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู การยิงประตูไกล แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ ได้แก่ การหมุนตัวยิงประตู การยิงประตูระยะกลาง การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ฟอร์เวิร์ด และเซนเตอร์ ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตำแหน่งละ 15 คน รวม 45 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01($r = .874, .703$ และ $.766$ ตามลำดับ)

2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01($r = .864, .820, .838, .724, .776, .869, .654$ และ $.947$ ตามลำดับ)

3. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01($r = .921, .839$ และ $.887$ ตามลำดับ)

4. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นในแต่ละรายการทดสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01($r = .893, .884, .614, .752, .820, .737, .896, .982$ และ $.612$ ตามลำดับ)

ธนิศา จันเล็ก(2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญได้ ประเมิน และพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 10 รายการ เหลือ 4 รายการ คือ

1. การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง
2. การใส่เหรียญในกระป๋อง
3. การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง
4. การหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนไทรโยคพัฒนศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชา บาสเกตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 34 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ มาตรฐานของแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 347 คน โดยการสุ่มแบบง่าย การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบสามครั้งมีค่าเท่ากับ .973, .942 และ .968 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีค่าดังนี้

2.1 การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง	มีค่าเท่ากับ .969
2.2 การใส่เหรียญในกระป๋อง	มีค่าเท่ากับ .976
2.3 ยิงประตูได้เป็นสลับข้าง	มีค่าเท่ากับ .979
2.4 การหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล	มีค่าเท่ากับ .936
2.5 รวมทั้งฉบับ	มีค่าเท่ากับ .973

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบสามครั้งมีค่าเท่ากับ .912, .910 และ .932

ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เกณฑ์มาตรฐานในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล
ปรากฏผลดังนี้

สูงมาก	คะแนนที่สูงกว่า 65
สูง	คะแนนที่ระหว่าง 55 - 64
ปานกลาง	คะแนนที่ระหว่าง 45 - 54
ต่ำ	คะแนนที่ระหว่าง 35 - 44
ต่ำมาก	คะแนนที่ต่ำกว่า 35

แสงเพ็ญ พุ่มกุมาร(2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล
และสร้างเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา ของจังหวัดราชบุรี หลังจาก
ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมิน และพิจารณาคัดเลือก แบบทดสอบ 7 รายการ เหลือ 3 รายการ คือ

1. แบบทดสอบการเสิร์ฟ
2. แบบทดสอบการตีกickerบาส
3. แบบทดสอบการเซตบาส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพ ของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชาย 40 คน และ
นักเรียนหญิง 40 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านหนองไก่อ้น โรงเรียนบ้านดอน
ไม้ลาย และโรงเรียนวัดไผ่สามเกาะ จังหวัดราชบุรี ที่ผ่านการเรียนวอลเลย์บอลมาแล้วอย่างน้อย
หนึ่งภาคเรียน โดยการสุ่มแบบง่าย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบ
ทดสอบได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย จำนวน 167 คน และนักเรียนหญิง
จำนวน 171 คน โดยการสุ่มแบบง่าย การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเป็นปรนัยของของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิงแต่ละรายการ และทั้งฉบับมีค่าดังนี้

1.1 การเสิร์ฟมีค่าเท่ากับ .69, .77, .84 และ .79, .86, .86 ตามลำดับ

1.2 การตีกickerบาสมีค่าเท่ากับ .92, .92, .96 และ .93, .96, .96 ตามลำดับ

1.3 การเจ็ทกระทบฝ่าผนังมีค่าเท่ากับ .96, .97, .98 และ .97, .97, .99 ตามลำดับ

1.4 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .97, .98, .98 และ .97, .97, .99 ตามลำดับ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

แต่ละรายการและทั้งฉบับมีค่าดังนี้

2.1 การเซิร์ฟ มีค่าเท่ากับ .78 และ .76 ตามลำดับ

2.2 การตีกกระทบฝ่าผนังมีค่าเท่ากับ .94 และ .89 ตามลำดับ

2.3 การเจ็ทกระทบฝ่าผนังมีค่าเท่ากับ .89 และ .93 ตามลำดับ

2.4 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .94 และ .95 ตามลำดับ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย

และนักเรียนหญิงทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .82 และ .99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย

และนักเรียนหญิง ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .58, .79, .82 และ .82, .84, .93 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายและนักเรียน

หญิงแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เกณฑ์มาตรฐานในการแบ่งระดับความสามารถในแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

ระดับความสามารถ	คะแนนที่นักเรียนชาย	คะแนนที่นักเรียนหญิง
สูงมาก	65 ขึ้นไป	62 ขึ้นไป
สูง	55-64	54-61
ปานกลาง	45-54	46-53
ต่ำ	35-44	38-45
ต่ำมาก	34 ลงไป	37 ลงไป

ถวิล เอี่ยมมงคล(2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายจากโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 30 คน และนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาเกณฑ์ปกติเป็นนักเรียนชาย จำนวน 300 คน จากโรงเรียนปทุมคงคา และนักเรียนหญิงจำนวน 300 คน จากโรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบทดสอบทักษะแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 รายการ คือ

1. การรับและการส่งลูกแฮนด์บอล
2. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
3. การยิงประตู

ผลของการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 3 รายการ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ นักเรียนชาย .905 นักเรียนหญิง .872 และแต่ละรายการมีค่าความเชื่อมั่น นักเรียนชาย .824, .829 และ .763 ตามลำดับ นักเรียนหญิง .720, .707 และ .813 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบทดสอบทักษะแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัย ของนักเรียนชาย .873, .899 และ .867 ตามลำดับ นักเรียนหญิง .873, .910 และ .915 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แบบทดสอบทักษะแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 3 รายการมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง นักเรียนชาย .831, .847 และ .697 ตามลำดับ นักเรียนหญิง .787, .685 และ .739 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เกณฑ์ปกติ ในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทั้งฉบับโดยจำแนกระดับความสามารถเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ

ต่ำมาก โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ปกติของนักเรียนชายดังนี้ คือมาก 67 ขึ้นไป ดี 55-66 ปานกลาง 45-54
ต่ำ 34-44 ต่ำมาก ต่ำกว่า 34 ตามลำดับ เกณฑ์ปกติของนักเรียนหญิงดังนี้ คือมาก 64 ขึ้นไป ดี 55-63
ปานกลาง 46-54 ต่ำ 37-45 และต่ำมาก ต่ำกว่า 37

นางนุช ทองผล(2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินความสามารถในการเล่น
บาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล
ชายด้วยพระราชทาน ก ประกอบด้วย สโมสรธนาคารกรุงเทพ สโมสรธนาคารกสิกรไทย สโมสร
ธนาคารนครหลวงไทย และสโมสรปิโตรเลียม จำนวน 40 คน ได้กลุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีเจาะจง
ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬา
บาสเกตบอลชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 2.705$,
5.666 และ 4.269 ตามลำดับ)

2. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬา
บาสเกตบอลชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสัมพันธ์ภายในของตำแหน่งการ์ด ในรายการที่ 1 กับ
รายการที่ 2 รายการที่ 1 กับรายการที่ 3 รายการที่ 2 กับรายการที่ 3 รายการที่ 1 กับคะแนนรวม
รายการที่ 2 กับคะแนนรวม รายการที่ 3 กับคะแนนรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r =$
0.562, 0.667, 0.834, 0.774, 0.822 และ 0.941 ตามลำดับ)

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินแต่ละรายการของตำแหน่งฟอร์เวิร์ดและตำแหน่ง
เซนเตอร์ ทุกรายการมีความสัมพันธ์ระหว่าง 0.764 ถึง 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬา
บาสเกตบอลชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยของแต่ละตำแหน่ง ตำแหน่งการ์ด ผู้ประเมิน
คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คะแนนรวมคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1
กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.655$, 0.596, 0.441,
0.084, 0.072 และ 0.131 ตามลำดับ)

ความสัมพันธ์ในการประเมิน ของผู้ประเมิน ของตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และตำแหน่ง
เซนเตอร์ทุกคู่มีความสัมพันธ์ระหว่าง 0.518 ถึง 0.974 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลือศักดิ์ กุลน้อย(2538 : ทบคัตย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาฟุตบอลชาย ซึ่งประกอบไปด้วยแบบทดสอบ 4 แบบด้วยกัน คือ

1. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งผู้รักษาประตู ประกอบด้วย 4 รายการทดสอบ ได้แก่
 - 1.1 การป้องกันลูกฟุตบอลโค้ง
 - 1.2 การออกมาปิดมุมประตู
 - 1.3 การป้องกันประตูต่อเนื่อง
 - 1.4 การขว้างลูกฟุตบอลไปยังเป้าหมาย
2. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งผู้เล่นกองหลัง ประกอบด้วย 4 รายการทดสอบ ได้แก่
 - 2.1 การหยุดลูกฟุตบอลแล้วส่งไปยังเป้าหมาย
 - 2.2 การเตะลูกฟุตบอลไกล
 - 2.3 การโหม่งลูกฟุตบอลไปยังเป้าหมาย
 - 2.4 การเตะลูกฟุตบอลโค้งไปยังเป้าหมาย
3. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งผู้เล่นกองกลาง ประกอบด้วย 4 รายการทดสอบ ได้แก่
 - 3.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมสิ่งกีดขวาง แล้วส่งลูกฟุตบอลไปยังเป้าหมาย
 - 3.2 การกลับตัวเตะลูกฟุตบอลโค้งไปยังเป้าหมาย
 - 3.3 การยิงประตูฟุตบอลระยะไกล
 - 3.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมสิ่งกีดขวางแล้วยิงประตู
4. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งผู้เล่นกองหน้า ประกอบด้วย 4 รายการทดสอบ ได้แก่
 - 4.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมสิ่งกีดขวางแล้วยิงประตู
 - 4.2 การยิงประตูจากการผ่านลูกฟุตบอลมาจากด้านข้าง
 - 4.3 การโหม่งลูกฟุตบอลเข้าประตู
 - 4.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมสิ่งกีดขวาง แล้วเตะลูกฟุตบอลโค้งไปยังเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักกีฬาฟุตบอลชาย ระดับนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ 17 และ 18 ปี ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตำแหน่ง ละ 20 คน รวม 80 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = .466-.902$)
2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = .741, .801, .664$ และ $.711$ ตามลำดับ)
3. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นในแต่ละรายการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = .586, .452, .654, .705, .614, .803, .705, .522, .921, .589, .640, .795, .675, .610, .492$ และ $.490$ ตามลำดับ)
4. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = .973, .950, .820$ และ $.985$ ตามลำดับ)

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย และมีความเที่ยงตรงสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2539 ได้มาด้วยแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็น

ตำแหน่งการ์ด(Guard)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งเซนเตอร์(Center)	จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยและระเบียบการวัดผลของกีฬาบาสเกตบอล
2. ศึกษาคุณสมบัติและทักษะต่าง ๆ ของตำแหน่งการ์ด ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ตำแหน่งเซนเตอร์
3. นำคุณสมบัติและทักษะของตำแหน่งต่าง ๆ ที่ได้มาปรึกษาประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญาณิพนธ์
4. สร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ครอบคลุมทักษะตามตำแหน่งที่ใช้ในกีฬาบาสเกตบอล
5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาปรึกษาประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญาณิพนธ์

ตรวจเลือก และแก้ไข

6. นำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่าน ตรวจสอบให้ครอบคลุมตามคุณสมบัติ และทักษะของแต่ละตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่

6.1 อาจารย์อำนวยการ คเชนทร์เดชา อคิศจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อักษรถึง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

7. นำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย ไปทำการปรับปรุงแก้ไข

8. นำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับอายุ 18 ปี ของสโมสรธนาคารกสิกรไทย โดยแยกเป็นตำแหน่ง ตำแหน่งละ 5 คน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และวิธีการทดสอบ

3. อบรมและอธิบายวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยในการทดสอบเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการทดสอบและรายละเอียดอื่น ๆ ให้ตรงกัน
4. นำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำ 2 ครั้งกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน โดยครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่านให้คะแนนทักษะของกลุ่มตัวอย่างขณะทำการทดสอบครั้งที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่
 - 6.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลสโมสรธนาคารกสิกรไทย
 - 6.2 อาจารย์โสภา อินทรรักษ์ อาจารย์ประจำหมวดพลานามัย ผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลโรงเรียนคัคครุณี จังหวัดฉะเชิงเทรา และผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลสโมสรธนาคารกสิกรไทย
 - 6.3 อาจารย์วิทยา สุวรรณหงษ์ อาจารย์ประจำหมวดพลานามัย ผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลโรงเรียนบางกะปิ และผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลสโมสรธนาคารกสิกรไทย
7. เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ คือ ดีมาก, ดี, ปานกลาง, อ่อน, อ่อนมาก และแปลงเป็นคะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาทำการศึกษา ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง
2. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2

3. หาค่าความเป็นปรนัย(Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน(Inter correlation Coefficient) แต่ละคู่จากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน โดยใช้วิธีของเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าความเที่ยงตรง(Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้วิจัย กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

5. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการ และแต่ละรายการกับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation coefficient)

6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นรายคู่ โดยใช้สถิติที(t-test Independent)

7. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบ
r	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	=	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง
2. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2
3. หาค่าความเป็นปรนัย(Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน(Interrelation Coefficient) แต่ละคู่จากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสามท่าน โดยใช้วิธีของเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)
4. หาค่าความเที่ยงตรง(Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬา บาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนน รวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของผู้วิจัย กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

5. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการ และแต่ละรายการกับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นรายคู่ โดยใช้สถิติที (t-test Independent)

7. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง

รายการทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\frac{S.D.}{\bar{X}}$
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด			
- การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย	16.55	1.40	0.08
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู	50.00	10.00	0.20
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด			
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู	8.35	2.51	0.30
- การยิงประตูระยะใกล้	7.25	2.96	0.40
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์			
- การหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้	9.65	2.36	0.24
- การหมุนตัวยิงประตู	7.00	2.02	0.28

จากตาราง 1 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง มีค่าเท่ากับ 0.04-0.40

2. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด		
- การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย	20	0.993*
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู	20	0.829*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด		
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู	20	0.715*
- การยิงประตูระยะไกล	20	0.835*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์		
- การหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะไกล	20	0.855*
- การหมุนตัวยิงประตู	20	0.796*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(df = 18 , r = 0.443)

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย ของแบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.993$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะ

การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย ของแบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

2. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.829$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตูของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

3. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.715$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

4. คะแนนการทดสอบทักษะการยิงประตูระยะไกล ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.835$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการยิงประตูระยะไกล ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

5. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้ ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.855$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้ ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

6. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.796$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการหมุนตัวยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่งในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด	20	0.889*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	20	0.831*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์	20	0.913*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(df = 18, r = 0.443)

จากตาราง 3 แสดงว่า

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.889$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.831$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

3. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.913$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น

3. หาค่าความเป็นปรนัย(Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน(Intercorrelation Coefficient) แต่ละคู่จากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านโดยใช้วิธีของเพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละคู่ จากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญสามท่านที่ นำแบบทดสอบของผู้วิจัยไปใช้

ผู้เชี่ยวชาญ	N	แบบทดสอบทักษะ	แบบทดสอบทักษะ	แบบทดสอบทักษะ
		ตำแหน่งการ์ด	ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	ตำแหน่งเซนเตอร์
		(r)	(r)	(r)
คนที่ 1 กับคนที่ 2	20	0.849*	0.918*	0.936*
คนที่ 1 กับคนที่ 3	20	0.847*	0.936*	0.872*
คนที่ 2 กับคนที่ 3	20	0.926*	0.898*	0.892*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (df = 18 , r = 0.443)

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และ คนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.849, 0.847$ และ 0.926 ตามลำดับ) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความเป็นปรนัย

2. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.918, 0.936$ และ 0.898 ตามลำดับ) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความเป็นปรนัย

3. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับ

คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.936, 0.872$ และ 0.892 ตามลำดับ) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความเป็นปรนัย

4. หาค่าความเที่ยงตรง(Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งแต่ละรายการครั้งที่ 1 กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ซึ่งให้คะแนนโดยอิสระ

รายการทดสอบ	N	ผู้เชี่ยวชาญ		
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
		(r)	(r)	(r)
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด				
- การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย	20	0.909*	0.863*	0.819*
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู	20	0.848*	0.856*	0.801*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด				
- การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู	20	0.905*	0.900*	0.883*
- การยิงประตูระยะไกล	20	0.966*	0.930*	0.953*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์				
- การหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะไกล	20	0.909*	0.860*	0.875*
- การหมุนตัวยิงประตู	20	0.841*	0.876*	0.847*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(df = 18, $r = 0.443$)

จากตาราง 5 แสดงว่า

1. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยวและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.909$, 0.863 และ 0.819 ตามลำดับ)

2. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยวลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.848$, 0.856 และ 0.801 ตามลำดับ)

3. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยวลูกบาสเกตบอลยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.905$, 0.900 และ 0.883 ตามลำดับ)

4. คะแนนการทดสอบทักษะการยิงประตูระยะไกล ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.966$, 0.930 และ 0.953 ตามลำดับ)

5. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวเลี้ยวลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้ ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.909$, 0.860 และ 0.875 ตามลำดับ)

6. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวยิงประตู ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย กับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.841$, 0.876 และ 0.847 ตามลำดับ)

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งในการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านในแต่ละตำแหน่ง

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด	20	0.917*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	20	0.965*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์	20	0.944*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(df = 18, r = 0.443)

จากตาราง 6 แสดงว่า

1. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ดที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.917$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรง
2. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.965$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรง
3. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.944$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรง

5. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งแต่ละรายการ และแต่ละรายการกับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 7 แสดงค่าความสัมพันธ์ภายในของแต่ละรายการของแต่ละตำแหน่ง และแต่ละรายการ กับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง

รายการ	แบบทดสอบทักษะ		
	ตำแหน่งการ์ด	ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	ตำแหน่งเซนเตอร์
รายการที่ 1 กับรายการที่ 2	0.408	0.286	0.208
รายการที่ 1 กับคะแนนรวม	0.746*	0.761*	0.815*
รายการที่ 2 กับคะแนนรวม	0.912*	0.839*	0.736*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.443$)

จากตาราง 7 แสดงว่า

1. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย (รายการที่ 1) กับคะแนนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู(รายการที่ 2) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.408$)

2. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย (รายการที่ 1) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.746$) และคะแนนการทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู(รายการที่ 2) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.912$)

3. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู(รายการที่ 1) กับคะแนนการยิงประตูระยะไกล(รายการที่ 2) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.286$)

4. คะแนนการทดสอบทักษะการเลี้ยวลูกบาสเกตบอลยิงประตู(รายการที่ 1) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.761$) และคะแนนการยิงประตูระยะไกล(รายการที่ 2) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.839$)

5. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวเลี้ยวลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้(รายการที่ 1) กับคะแนนการหมุนตัวยิงประตู(รายการที่ 2) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.208$)

6. คะแนนการทดสอบทักษะการหมุนตัวเลี้ยวลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้(รายการที่ 1) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.815$) และคะแนนการหมุนตัวยิงประตู(รายการที่ 2) กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.736$)

6. หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นรายคู่ โดยใช้สถิติที่ (t-test Independent)

ตาราง 8 แสดงค่าความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบตามตำแหน่ง กับคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบของต่างตำแหน่ง

แบบทดสอบและคะแนนแต่ละตำแหน่ง	t
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด	
- คะแนนตำแหน่งการ์ด กับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	3.277*
- คะแนนตำแหน่งการ์ด กับตำแหน่งเซนเตอร์	4.881*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	
- คะแนนตำแหน่งฟอร์เวิร์ด กับตำแหน่งการ์ด	1.061
- คะแนนตำแหน่งฟอร์เวิร์ด กับตำแหน่งเซนเตอร์	5.580*
แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์	
- คะแนนตำแหน่งเซนเตอร์ กับตำแหน่งการ์ด	3.602*
- คะแนนตำแหน่งเซนเตอร์ กับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	3.510*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(df = 38, t = 2.021)

จากตาราง 8 แสดงว่า

1. คะแนนเฉลี่ยของตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งเซนเตอร์ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.277$ และ 4.881 ตามลำดับ)

2. คะแนนเฉลี่ยของตำแหน่งฟอร์เวิร์ดกับตำแหน่งการ์ด จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 1.061$) และตำแหน่งฟอร์เวิร์ดกับตำแหน่งเซนเตอร์ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 5.580$)

3. คะแนนเฉลี่ยของตำแหน่งเซนเตอร์กับตำแหน่งการ์ด และตำแหน่งเซนเตอร์ กับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 3.602$ และ 3.510 ตามลำดับ)

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2539 ได้มาด้วยแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็น

ตำแหน่งการ์ด(Guard)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward)	จำนวน 20 คน
ตำแหน่งเซนเตอร์(Center)	จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 ตำแหน่ง ตำแหน่งละ 2 รายการดังนี้

1. ตำแหน่งการ์ด(Guard)
 - รายการที่ 1 การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย
 - รายการที่ 2 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู
2. ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด(Forward)
 - รายการที่ 1 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู
 - รายการที่ 2 การยิงประตูระยะใกล้
3. ตำแหน่งเซนเตอร์(Center)
 - รายการที่ 1 การหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูระยะใกล้
 - รายการที่ 2 การหมุนตัวยิงประตู

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการของทุกตำแหน่ง
2. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2
3. หาค่าความเป็นปรนัย(Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน(Interrelation Coefficient) แต่ละคู่จากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน โดยใช้วิธีเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)
4. หาค่าความเที่ยงตรง(Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้วิจัย กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน
5. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการ และแต่ละรายการกับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)
6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นรายคู่ โดยใช้สถิติที(t-test Independent)
7. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 พบว่า

1.1 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.889$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.993$ และ 0.829 ตามลำดับ)

1.2 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.831$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.715$ และ 0.835 ตามลำดับ)

1.3 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.913$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.855$ และ 0.796 ตามลำดับ)

2. ผลการศึกษาความเป็นปรนัย(Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ในแต่ละตำแหน่ง พบว่า

2.1 คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.849$, 0.847 และ 0.926 ตามลำดับ)

2.2 คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.918$, 0.936 และ 0.898 ตามลำดับ)

2.3 คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.936$, 0.872 และ 0.892 ตามลำดับ)

3. ผลการศึกษาความเที่ยงตรง(Validity)ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของการทดสอบทักษะในแต่ละตำแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมในแต่ละตำแหน่ง ของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน พบว่า

3.1 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ด ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.917$)

3.2 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.965$)

3.3 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเตอร์ ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งเซเตอร์ ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.944$)

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งแต่ละรายการ และแต่ละรายการ กับคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง

4.1 คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.408$) และคะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.746$ และ 0.912 ตามลำดับ)

4.2 คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.286$) และคะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.761$ และ 0.839 ตามลำดับ)

4.3 คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.208$) และคะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ กับคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเตอร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.815$ และ 0.736 ตามลำดับ)

5. ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย เป็นรายคู่ พบว่า

5.1 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งเซนเตอร์ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 3.277$ และ 4.881 ตามลำดับ)

5.2 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และตำแหน่งฟอร์เวิร์ดและตำแหน่งเซนเตอร์ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 1.061$ และ 5.580 ตามลำดับ)

5.3 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบตำแหน่งการ์ดกับตำแหน่งเซนเตอร์ และตำแหน่งฟอร์เวิร์ดกับตำแหน่งเซนเตอร์ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซนเตอร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t = 3.602$ และ 3.510 ตามลำดับ)

อภิปรายผล

1. การศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยหาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

1.1 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.889 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.993 และ 0.829 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้สูง ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้สูงเช่นกัน ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัยในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ต่ำ ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมททิวส์(Mathews, 1978 : 26-27) บอสโก และกูสตอฟสัน(Bosco and Gustafson, 1983 : 70) และ ผาณิต บิลมาศ(2525 : 260) กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดิม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ(Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น

1.2 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.831 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.715 และ 0.835 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้สูง ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้สูงเช่นกัน ในขณะ

เดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัยในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ต่ำก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมททิวส์ (Mathews. 1978 : 26-27) บอสโก และกุสตาฟสัน(Bosco and Gustafson. 1983 : 70) และ ผาณิต บิลมาศ (2524 : 260) กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดิมกลุ่มตัวอย่างเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ(Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่า แบบทดสอบนั้น มีความเชื่อมั่น

1.3 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเนเตอร์ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.913 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.885 และ 0.796 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเนเตอร์ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้สูง ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้สูงเช่นกัน ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซเนเตอร์ ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 ได้ต่ำ ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมททิวส์(Mathews. 1978 : 26-27) บอสโก และกุสตาฟสัน(Bosco and Gustafson. 1983 : 70) และผาณิต บิลมาศ (2524 : 260) กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดิม กลุ่มตัวอย่างเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ(Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่า แบบทดสอบนั้น มีความเชื่อมั่น

2. การศึกษาความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน ซึ่งให้คะแนนในการทดสอบครั้งที่ 1 ในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และตำแหน่งเซเนเตอร์ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.847-0.936$) แสดงว่า การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย มีการให้คะแนนเหมือนกัน หรือให้คะแนนในสิ่งเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ผาณิต บิลมาศ(2524 : 18) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่มีความเป็นปรนัย คือแบบทดสอบที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน แม้ว่าจะมีผู้ให้คะแนนหลายคนก็ตาม กล่าวคือทุกคนจะให้คะแนนแบบทดสอบเหมือนกัน ใกล้เคียงกันมาก หรือไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบทักษะในแต่ละตำแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนรวม

ของผู้เชี่ยวชาญสามท่านในแต่ละตำแหน่ง ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

3.1 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการคัดของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.917 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการคัดของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการคัดของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำเช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมททิวส์(Mathews. 1978 : 27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ดีหรือมีทักษะดี จะได้คะแนนหรือถูกวางอันดับในการแข่งขันดีด้วย ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย

3.2 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.965 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำเช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมททิวส์(Mathews. 1978 : 27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ดีหรือมีทักษะดี จะได้คะแนนหรือถูกวางอันดับในการแข่งขันดีด้วย ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก ผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย

3.3 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซตเตอร์ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.944 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซตเตอร์ของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซตเตอร์ของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำเช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมททิวส์(Mathews. 1978 : 27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ดีหรือมีทักษะดี จะได้คะแนนหรือถูกวางอันดับในการแข่งขันดีด้วย ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย

4. การศึกษาความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า แต่ละรายการมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับปานกลางและระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.208-0.408 แสดงว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการวัดในสิ่งที่ต่างกัน สอดคล้องกับ สก็อต และเฟรนช์ (Scott and French. 1950 : 41-42) กล่าวว่า คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี มีความสัมพันธ์ภายในต่ำ แสดงว่า แต่ละรายการมีอิสระในการวัดซึ่งกันและกัน หรือวัดทักษะที่ต่างกัน

5. การศึกษาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.187-5.580$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งสามารถทำคะแนนได้ดี และกลุ่มที่ไม่ตรงตามตำแหน่งของแบบทดสอบ ทำคะแนนได้ไม่ดี หรือต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามตำแหน่งของแบบทดสอบ สอดคล้องกับ วิลกูส (Willgoose. 1961 : 21-28) กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีต้องมีค่าอำนาจจำแนก คือสามารถแยกความสามารถของผู้รับการทดสอบได้อย่างชัดเจน

จึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย และมีความเที่ยงตรง เหมาะที่จะนำไปใช้ในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน การวัดแต่ละครั้งกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ก็ได้ผลการวัดเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน และผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก ผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย ดังนั้น แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย จึงถือว่าเป็นแบบทดสอบที่ดีตามที่ บอสโก และกูสตาฟสัน (Bosco and Gustafson. 1983 : 66) กล่าวว่า สิ่งสำคัญ 4 ประการในการพิจารณาเลือกแบบทดสอบ คือ ความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) และความสามารถในการนำไปใช้ (Administrative Useability)

ข้อเสนอแนะ

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เหมาะสำหรับผู้ฝึกสอนจะนำไปทำการทดสอบ และประเมินผลความก้าวหน้าของนักกีฬาบาสเกตบอล และเพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬาให้เหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรนำแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ ไปปรับปรุงเพื่อใช้ทดสอบกับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน(Norm) ทักษะเฉพาะตำแหน่งของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เจเลีย พิมพ์พันธุ์ บาสเกตบอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- ขวัญชัย เชาวสุโข. คู่มือการสอนวิชาบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ถวิล เอี่ยมมงคล. การสร้างแบบทดสอบทักษะแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. การสร้างแบบทดสอบกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- ธนิศา จันเล็ก. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- นงนุช ทองผล. การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- บรรจบ ภิรมย์คำ. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อัดสำเนา.
- ประทุม ม่วงมี. “วินัยและการทุ่มเทการฝึก : รากฐานของชัยชนะ,” ผู้ตัดสินสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 จังหวัดเชียงใหม่, 2533.
- ผาณิต บิลมาศ. การทดสอบและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ฟอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2520.
- เขาวดี ราชชัยกุล. “หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา,” วารสารครูศาสตร์. 5 : 14; กันยายน - ตุลาคม 2521.

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชายระดับ
อุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ลือศักดิ์ กลุณ้อย. การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาฟุตบอลชาย.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

วิริยา บุญชัย. การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2523.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528.

แสงโสม ทิพทวี. การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาวาสเกตบอลหญิง.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัดสำเนา.

แสงเพ็ญ พุ่มกุมาร. การสร้างแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
อัดสำเนา.

อนันต์ อัดชู. เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

อำนวย บุญยาลักษณ์. ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอลของบ๊นนั พิมพา

และ ประเสริฐ สราวุฒผล กับของผู้วิจัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

Bunn, John W. Basketball Techniques and Team Play. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1964.

Callahan, Lawrence Leonard. Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of
Fourth and Fifth Grade Students. Boston University : Publication No. : AAC
8716074, DAI 48/05A; 1987.

Clark, William James. "Development and Validation of a Basketball Skill Test," Dissertation
Abstracts. 34 : 4832-A ; February, 1974.

Coleman, Brian and Petet Ray. Basketball. Great Britain : Redwood Burn Limited. Trowbridge
& Esher, 1976.

Ellenburg, Joe Kenneth. "The Predictive Value of Selected Physical Variables in Determining

Competitive Performance in High School Basketball ,” Dissertation Abstracts. 31 : 5174-5175-A ; April, 1971.

Frence, Esther L. and Bernice I Cooper. “Achievement test Volleyball for High School Girl,” Research Quarterly. 8 : 150 ; May, 1973.

Hopkins , David R . “A Factor Analysis of Selected Basketball Skill Tests,” Dissertation Abstracts . 38 : 155-A ; July, 1977 .

Mathews, Donald K. Measurement in Physical Education . 5 th. ed. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1978.

Noll, Victor H. Introduction to Education Measurement. 2nd. ed., Boston : Houghton Mifflin Company, 1965.

Pitts, Brenda Gail. Effects of Smaller, Lighter Basketball on Skill Performance of Female Basketball Players. Alabama : Publication No. : AAC 852477 4, DAI 46/09A, p. 2620; 1985.

Scott, Glady M. and Esther French. “Purpose of Evaluation and Measurement,” Measurement and Evaluation in Physical Education. Iowa : W.M.C. Brown Company, 1950.

Turnbull, A.C. Basketball for Women . Queen University. London : Addison-Wesley Publishing Company, 1973.

Willgoose, Carl E. Evaluation in Health Education and Physical Education. New York : Megraw-Hill Book Company, 1961.

ภาคผนวก

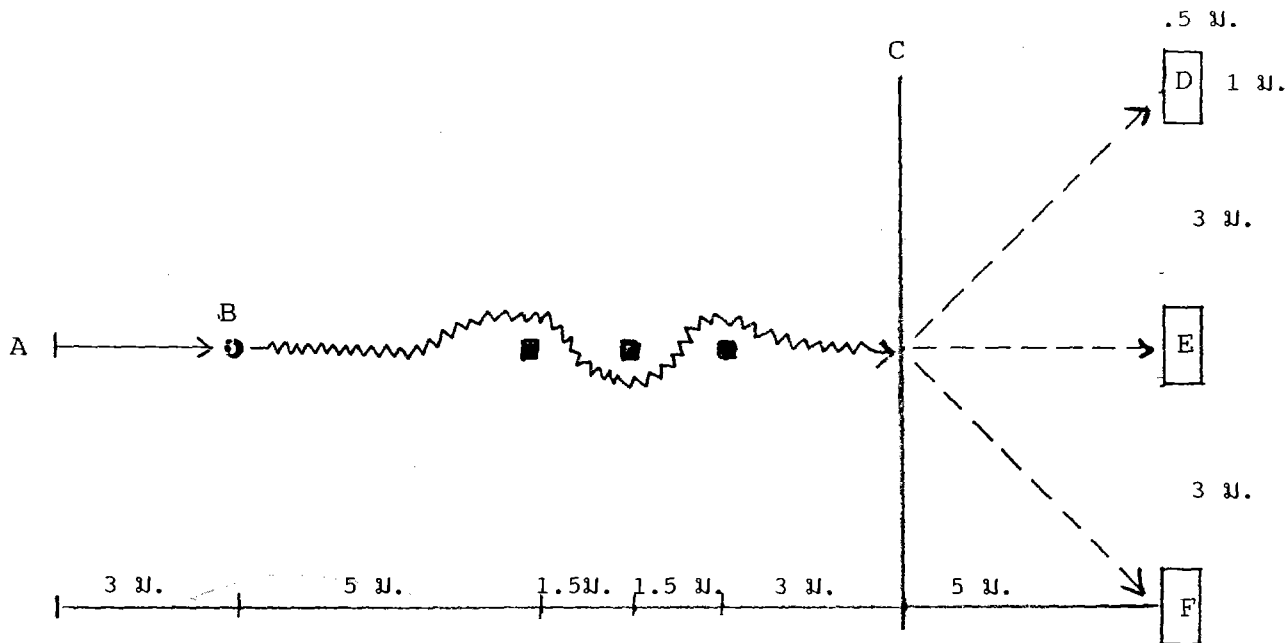
ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย

ตำแหน่งการ์ด (Guard)

รายการที่ 1 การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ ทดสอบความสามารถในการเลี้ยงและส่งลูกบาสเกตบอลไปยังเป้าหมาย

A = เส้นเริ่ม B = จุดวางลูกบาสเกตบอล C = เส้นหยุดจับลูกบาสเกตบอล

D = ป้ายสีแดง E = ป้ายสีเหลือง F = ป้ายสีเขียว

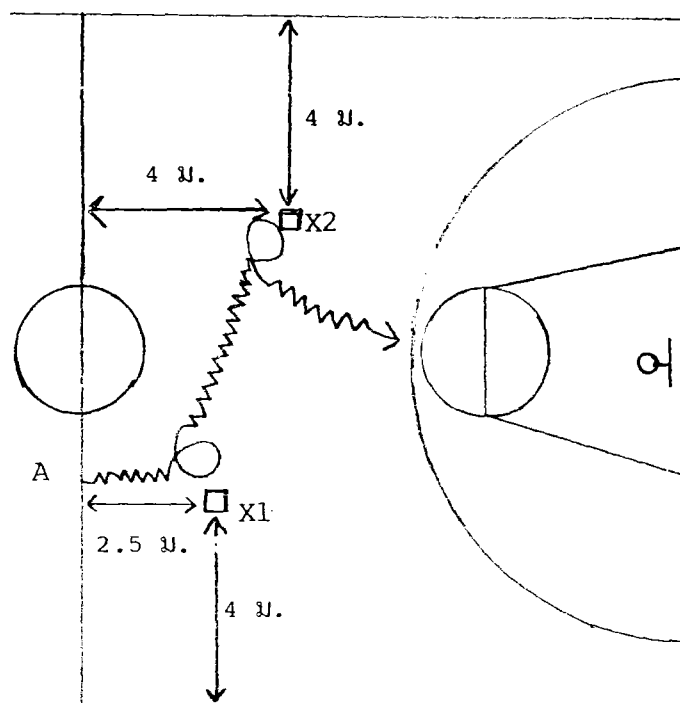
วิธีการทดสอบ 1. ผู้รับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม

2. เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้วิ่งไปหยิบลูกบาสเกตบอลจากพื้น(B)
3. เลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปอ้อมหลักที่ 1 ทางซ้าย หลักที่ 2 ทางขวา หลักที่ 3 ทางซ้าย แล้วเลี้ยงต่อไปหยุดจับลูกบาสเกตบอลที่เส้น C
4. ผู้ทดสอบให้สัญญาณสีแดง, สีเหลือง หรือสีเขียว
5. ผู้รับการทดสอบส่งลูกบาสเกตบอลไปยังแผ่นป้ายสีให้ถูกสีตามที่ผู้ทดสอบให้สัญญาณ
6. ทำการทดสอบ 3 ครั้ง

การให้คะแนน จับเวลาตั้งแต่สัญญาณ “เริ่ม” จนถึงลูกบาสเกตบอลกระทบแผ่นป้ายสี แล้วเอาเวลาทั้ง 3 ครั้ง มารวมกัน

รายการที่ 2 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู

วัตถุประสงค์ ทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหมุนตัวและการยิงประตู

A = จุดเริ่มต้น X1, X2 = จุดหมุนตัว (หลัก)

- วิธีการทดสอบ
1. ผู้รับการทดสอบยืนถือลูกบาสเกตบอลอยู่ที่เส้นเริ่ม
 2. เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้เลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปที่ X1 แล้วหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่อไปยัง X2
 3. หมุนตัวแล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปที่ B แล้วยิงประตู
 4. ทำการทดสอบ 3 ครั้ง

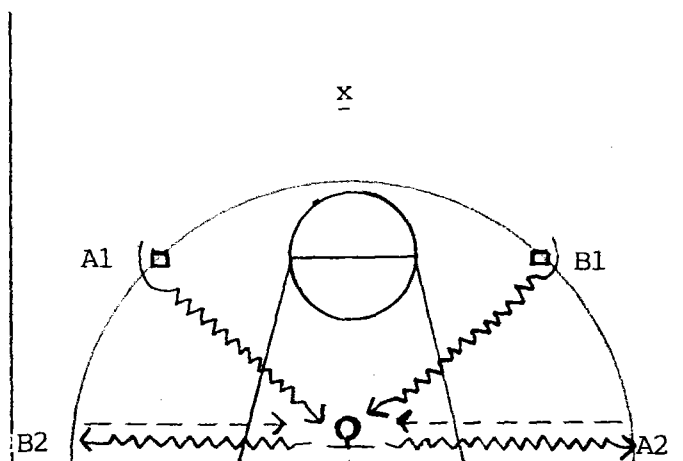
การให้คะแนน คะแนนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. จับเวลาตั้งแต่สัญญาณ “เริ่ม” จนถึงปล่อยลูกบาสเกตบอลออกจากมือเพื่อยิงประตู แล้วเอาเวลาทั้ง 3 ครั้งมารวมกัน
2. คะแนนการยิงประตู 3 ครั้งรวมกัน
 - ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตูให้ 2 คะแนน
 - ลูกบาสเกตบอลถูกห่วงหรือเป็นให้ 1 คะแนน
 - ลูกบาสเกตบอลไม่ถูกอะไรเลย 0 คะแนน

ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด (Forward)

รายการที่ 1 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้าไปยิงประตู

X = จุดเริ่ม A1, B1 = จุดเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปยังประตู (Lay-up)

A2, B2 = จุดยิงประตูที่มุมข้าง

วิธีการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนอยู่ที่จุดเริ่มต้น
2. เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้วิ่งไปที่ A1 จับลูกบาสเกตบอลจากพื้นแล้วเลี้ยงเข้าไปยิงประตู (Lay-up)
3. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปที่ A2 จับลูกบาสเกตบอลและยิงประตู
4. วิ่งต่อไปยังจุด B1 จับลูกบาสเกตบอลจากพื้นแล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้าไปยิงประตู (Lay-up)
5. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเลี้ยงไปยัง B2 จับลูกบาสเกตบอลและยิงประตู
6. วิ่งต่อไปยัง A1 และปฏิบัติเช่นเดิมจนกว่าจะหมดเวลา

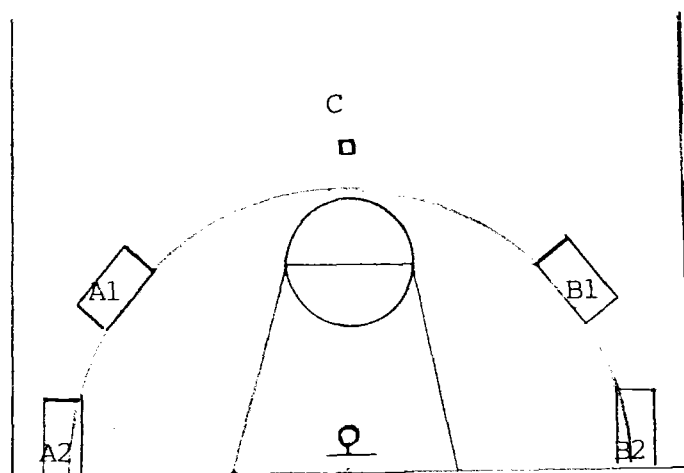
เวลาในการทดสอบ 1 นาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตู

1. เลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู (Lay-up) ครั้งละ 1 คะแนน
2. ยิงประตูระยะไกล ครั้งละ 2 คะแนน

รายการที่ 2 การยิงประตูระยะไกล

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความแม่นยำในการยิงประตูระยะไกล

A1, A2, B1, B2 = จุดยิงประตู C = จุดส่งลูกบาสเกตบอล

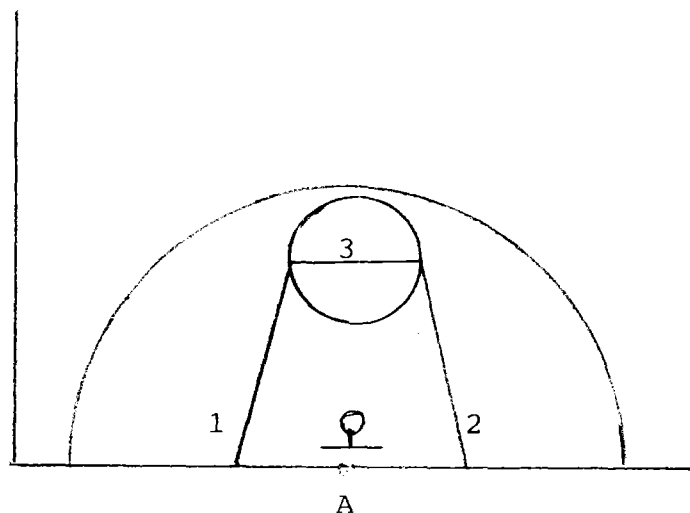
วิธีการทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยิงประตูที่จุด A1 สลับกับ A2 จำนวน 10 ครั้ง และที่จุด B1 สลับกับ B2 อีก 10 ครั้ง โดยมีผู้ช่วยในการทดสอบเป็นผู้ส่งลูกบาสเกตบอลให้

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตู ครั้งละ 1 คะแนน

ตำแหน่งเซนเตอร์ (Center)

รายการที่ 1 การหมุนตัวเล็งลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูระยะใกล้

วัตถุประสงค์ ทดสอบความสามารถในการเล็งลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูระยะใกล้

A = จุดเริ่มต้น 1, 2, 3 = จุดหมุนตัว

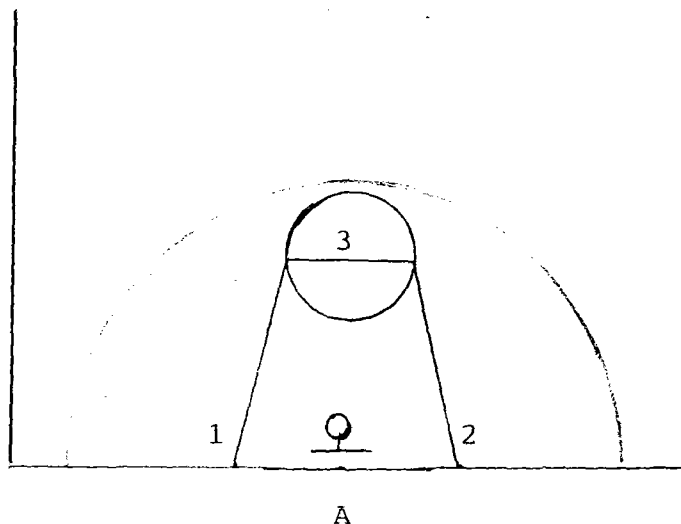
- วิธีการทดสอบ**
1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกบาสเกตบอลที่จุดเริ่ม
 2. เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้เล็งลูกบาสเกตบอลไปที่จุดที่ 1 แล้วจับลูกบาสเกตบอลหันหลังให้ห่วงประตู
 3. หมุนตัวด้านขวาแล้วเล็งลูกบาสเกตบอลด้านขวาเข้าไปยิงประตู
 4. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเล็งลูกบาสเกตบอลไปยังจุดที่ 2 จับลูกบาสเกตบอลขณะหันหลังให้ห่วงประตู
 5. หมุนตัวทางด้านซ้ายแล้วเล็งลูกบาสเกตบอลด้านซ้ายเข้าไปยิงประตู
 6. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเล็งลูกบาสเกตบอลไปยังจุดที่ 3 จับลูกบาสเกตบอลขณะหันหลังให้ห่วงประตู
 7. หมุนตัวทางด้านซ้ายหรือขวาแล้วเล็งลูกบาสเกตบอลเข้าไปยิงประตู
 8. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเล็งไปยังจุดที่ 1 แล้วปฏิบัติเช่นเดิมจนกว่าจะหมดเวลา

เวลาในการทดสอบ 1 นาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตู ครั้งละ 1 คะแนน

รายการที่ 2 การหมุนตัวยิงประตู

วัตถุประสงค์ ทดสอบความแม่นยำในการหมุนตัวยิงประตู

A = จุดเริ่มต้น 1, 2, 3 = จุดหมุนตัว

- วิธีการทดสอบ
1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกบาสเกตบอลที่จุดเริ่มต้น
 2. เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้เลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปยังจุดที่ 1 จับลูกบาสเกตบอลขณะหันหลังให้ห่วงประตู
 3. หมุนตัวไปทางด้านซ้ายหรือขวาหันหน้าเข้าหาห่วงประตูแล้วกระโดดยิงประตู
 4. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปยังจุดที่ 2 จับลูกบาสเกตบอลขณะหันหลังให้ห่วง
 5. ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 3
 6. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปยังจุดที่ 3 จับลูกบาสเกตบอลขณะหันหลังให้ห่วง
 7. ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 3
 8. เก็บลูกบาสเกตบอลแล้วเลี้ยงไปยังจุดที่ 1 แล้วปฏิบัติเช่นเดิมจนกว่าจะหมดเวลา

เวลาในการทดสอบ 1 นาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตู ครั้งละ 1 คะแนน

ภาคผนวก ข

ตารางคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้วิจัย

และ

ตารางคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

ตาราง 9 แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งการ์ด

ลำดับ	แบบทดสอบทักษะเฉพาะ				แบบทดสอบทักษะเฉพาะ		แบบทดสอบทักษะเฉพาะ	
	ตำแหน่งการ์ด				ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด		ตำแหน่งเซนเตอร์	
	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 1		รายการที่ 1	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	19.11	19.01	20.94,3	19.95,4	9	7	8	4
2	17.34	17.50	17.33,4	17.40,4	6	5	11	7
3	18.26	18.00	16.38,4	17.01,5	12	10	8	7
4	14.14	14.20	16.06,4	16.15,4	5	8	8	3
5	14.96	14.50	17.76,3	17.56,3	10	6	10	7
6	15.07	14.96	16.57,3	16.49,3	10	8	7	5
7	16.06	15.81	15.86,4	16.10,5	10	8	8	6
8	16.60	16.91	15.06,4	15.03,6	11	12	10	3
9	16.90	17.02	17.11,4	17.10,4	8	4	11	9
10	15.12	15.01	15.63,3	15.56,3	7	5	6	6
11	16.03	15.85	16.37,3	16.40,3	6	6	7	5
12	17.18	17.02	16.56,3	16.49,4	6	5	9	3
13	15.45	15.56	16.02,4	15.89,4	8	5	5	4
14	14.97	15.08	15.08,5	15.01,5	7	3	6	5
15	15.45	15.37	16.17,3	16.20,3	4	2	8	5
16	18.01	17.88	17.56,3	17.48,4	6	5	10	7
17	17.50	17.35	17.59,4	17.98,4	7	5	7	4
18	16.17	16.20	16.15,5	16.52,5	6	7	6	4
19	19.20	19.08	17.37,4	17.18,4	8	6	5	5
20	17.50	17.46	18.42,4	18.21,4	6	6	7	3

ตาราง 10 แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งฟอร์เวิร์ด

ลำดับ	แบบทดสอบทักษะเฉพาะ		แบบทดสอบทักษะเฉพาะ				แบบทดสอบทักษะเฉพาะ	
	ตำแหน่งการ์ด		ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด				ตำแหน่งเซนเตอร์	
	รายการที่ 1 รายการที่ 2		รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 1 รายการที่ 2	
			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2		
1	16.60	15.06,4	9	9	12	15	10	3
2	16.90	14.94,4	8	10	4	6	11	9
3	18.37	18.01,3	7	6	4	7	11	6
4	17.73	19.27,3	7	7	3	5	9	5
5	17.63	18.50,5	8	9	6	6	8	3
6	20.33	20.80,4	9	9	7	8	9	6
7	16.27	17.72,3	8	8	9	7	9	5
8	17.64	16.43,6	10	12	3	5	11	6
9	17.98	18.94,2	5	4	2	3	7	5
10	15.39	17.54,4	7	9	7	7	6	6
11	14.29	17.97,5	11	11	8	7	5	3
12	21.59	20.64,3	5	7	6	6	8	6
13	19.82	19.37,2	5	5	6	3	8	5
14	21.39	20.93,2	3	10	12	14	11	5
15	17.61	17.63,3	12	12	10	15	8	7
16	20.21	19.30,3	10	10	8	6	7	3
17	18.26	16.83,4	12	11	8	8	7	5
18	18.37	15.64,3	10	11	9	10	6	3
19	15.18	18.11,3	10	9	10	11	7	3
20	15.32	20.38,2	11	11	11	10	8	2

ตาราง 11 แสดงคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งเซนเตอร์

ลำดับ	แบบทดสอบทักษะเฉพาะ		แบบทดสอบทักษะเฉพาะ		แบบทดสอบทักษะเฉพาะ			
	ตำแหน่งการ์ด		ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด		ตำแหน่งเซนเตอร์			
	รายการที่ 1 รายการที่ 2		รายการที่ 1 รายการที่ 2		รายการที่ 1		รายการที่ 2	
					ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	20.28	17.58,3	4	4	10	11	5	6
2	18.51	18.59,4	7	4	12	13	12	10
3	16.39	21.00,3	8	8	13	12	4	6
4	18.37	15.44,3	3	12	11	11	5	7
5	19.29	19.50,4	7	2	8	9	5	6
6	18.80	15.69,3	9	2	11	12	5	5
7	18.11	17.57,4	4	4	9	9	9	8
8	21.77	21.84,0	4	1	5	7	6	5
9	18.01	17.40,2	3	4	9	10	8	10
10	16.60	18.46,1	11	3	9	8	9	10
11	16.13	17.60,3	5	2	10	10	9	9
12	15.35	17.12,2	7	3	8	8	7	8
13	16.42	15.42,1	2	4	3	5	5	3
14	16.90	14.98,3	8	4	11	9	9	11
15	18.04	17.67,3	6	7	11	12	7	7
16	20.85	19.27,2	5	4	11	10	6	8
17	22.35	19.26,1	10	6	11	10	6	5
18	21.78	16.99,0	9	5	9	9	7	7
19	18.57	18.76,2	8	3	10	13	7	8
20	21.23	18.45,3	6	2	12	12	9	9

ตาราง 12 แสดงคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

ลำดับ	ตำแหน่งการ์ด				ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด				ตำแหน่งเซนเตอร์			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม
1	3	3	3	9	9	9	9	27	6	6	7	19
2	7	7	6	20	6	6	6	18	10	9	10	29
3	6	6	6	18	5	6	6	17	7	7	7	20
4	10	10	10	30	5	4	5	14	7	6	5	18
5	7	8	8	23	7	7	7	21	6	6	6	18
6	8	7	7	22	7	9	9	25	7	5	6	18
7	9	8	9	26	8	8	9	25	8	8	8	24
8	8	9	8	25	7	6	7	20	5	5	5	15
9	7	9	9	25	3	3	2	8	7	7	9	23
10	9	8	8	25	6	7	6	19	7	7	8	22
11	7	8	8	23	8	8	9	25	8	8	8	24
12	7	7	8	22	4	5	4	13	7	7	7	21
13	8	9	9	26	4	4	5	13	3	2	2	7
14	9	9	9	27	7	7	7	21	9	9	10	28
15	8	8	8	24	10	10	9	29	8	8	8	24
16	5	6	7	18	9	10	8	27	8	7	8	23
17	8	7	7	22	9	9	9	27	7	7	7	21
18	9	8	9	26	8	8	9	25	7	7	6	20
19	6	7	6	19	10	8	10	28	7	7	7	21
20	6	6	6	18	10	10	10	30	9	9	8	26

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวธิดา นามสกุล คิษฐป่าน
 เกิดวันที่ 16 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2499
 สถานที่เกิด ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 172/6 ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนพัฒนวิชาการราชดำเนิน-ธนบุรี เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2509 ชั้นประถมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดใหญ่โพธิ์หัก
 พ.ศ. 2512 ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวัดใหญ่โพธิ์หัก
 โพธิ์เบญจอุทิศ
 พ.ศ. 2515 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดใหญ่โพธิ์หัก
 โพธิ์เบญจอุทิศ
 พ.ศ. 2517 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอาชีวศึกษานครปฐม
 พ.ศ. 2521 กศ.บ (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
 พ.ศ. 2540 กศ.ม (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทคัดย่อ
ของ
ธิดา ดิษฐป้าน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2540

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬา
บาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2539
ได้มาด้วยแบบเจาะจง จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น ตำแหน่งการ์ด 20 คน ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด
20 คน และตำแหน่งเซนเตอร์ 20 คน เครื่องมือประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง
การ์ด 2 รายการ ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด 2 รายการ และตำแหน่งเซนเตอร์ 2 รายการ

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.889, 0.831$ และ 0.913)
2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.847 - 0.936$)
3. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($r = 0.917, 0.965$ และ 0.944)
4. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละตำแหน่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.061 - 5.580$)

**A CONSTRUCTION OF BASKETBALL SKILL TEST FOR FEMALE SPECIFIC
PLAYING POSITIONS OF SENIOR HIGH SCHOOL PLAYERS**

**AN ABSTRACT
BY
TIDA DISTPAN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements of the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 1997**

The purpose of this study was to construct a basketball skill test for specific playing position of senior high school players. The subject were senior high school palyers, 20 for each position, 60 in all. The skill test composed 2 items for each position.

After the data were statistically treated, it was found that :

1. The researcher's constructed test was reliable, $r = 0.889, 0.831$ and 0.913 respectively, and significant at .05
2. The researcher's constructed test items was objective, $r = 0.847-0.936$ respectively and significant at .05
3. The researcher's constructed test was valid, $r = 0.917, 0.965$ and 0.944 respectively and significant at .05
4. The researcher's constructed test was a statistical difference between specific playing position, significant at .05